

इदं ज्ञानं विषयविषयिरूपविकल्पविनिर्मुक्तं उपाश्रित्य मम ईश्वरस्य साधर्म्यं सर्वात्मत्वं सर्वनियंतृत्वं सर्वभावाधिष्ठातृत्वमित्यादि धर्मसाम्यं साधर्म्यमागताः तथा च श्रुतयो य एव वेदाहं ब्रह्मास्मीति स इदं सर्वं भवति सर्वस्य वशी सर्वस्येशानः सर्वस्याधिपतिः स न साधुना कर्मणा भूयान्नो एवा साधुना कनीयानिति ज्ञानफलं ईश्वरसाधर्म्यप्राप्तिमाहुः किंच भुशुंडी प्रभृतयो ज्ञानबलादेव सर्गेऽपि न जायंते प्रलयकाले च तत्तद्भूतभावगच्छंतो न प्रलयाभ्यादिभिर्व्यथंते व्यथां प्राप्नुवंति इदं श्लोकद्वयं भाष्ये वक्ष्यमाणं ज्ञानस्तुत्यर्थत्वेनैव व्याख्यातं तज्ज्ञानमुपाश्रित्य ज्ञानसाधनमनुष्ठायेति पदार्थः शेषं स्पष्टं ॥२॥ अथेदानीं कावाभूतप्रकृतिः किमाश्रयेण तस्याभूतजनकत्वं तदाह ममेति मम शुद्धचिन्मात्रस्य योनिः प्रवेशस्थानं महद्ब्रह्म महत्तत्त्वस्य प्रथमकार्यस्य ब्रह्म बृंहं कारणमव्यक्ताव्याकृतापरपर्यायं त्रिगुणात्मकमायाख्यं तस्मिन् गर्भस्वप्रतिबिंबरूपं दधामि अर्पयामि अहं चिदात्मा ततो मत्प्रतिबिंबगर्भितायामायाततः सर्वेषां भूतानां भवनधर्मणां महदादीनां हिरण्यगर्भादीनां च संभव उत्पत्तिर्भवति हे भारत एतेन चित्प्रतिबिंबसापेक्षत्वं पपादनेन प्रकृतेः सांख्याभिमतं स्वातंत्र्यं निरस्तं ॥३॥ किंच सर्वेषु भूतेषु योनिषु उपादानभूतेषु पृथिव्या मोषधय इव याः मूर्त्तयः शरीराणि सुरनरतिर्यक्स्थावरात्मकानि चतुर्विधानि संभवन्ति तासां मूर्तीनां ब्रह्म महत्पूर्वोक्तं महतो ब्रह्म ब्रह्म महत् राजदं तादित्वा दुपसर्जनस्य परनिपातः मायैव योनिरित्यर्थः अहं तु तासां बीजप्रदः पिता तास्यपि स्वप्रतिबिंबस्यार्पयिता यथा पुरुषो भार्यायामनुशयि संपृक्तेरेतो निषिंचितततो भार्यातः पिंडोत्पत्तिः रेतो शतस्तत्र चैतन्यो

इदंज्ञानमुपाश्रित्यममसाधर्म्यमागताः ॥ सर्गेपिनोपजायंतेप्रलयेनव्यथंतिच ॥ २ ॥ ममयोनिर्महद्ब्रह्मतस्मिन्गर्भं दधाम्यहं ॥ संभवःसर्वभूतानांततोभवति
भारत ॥ ३ ॥ सर्वयोनिषुकौंतेयमूर्त्तयःसंभवंतियाः ॥ तासांब्रह्ममहद्योनिरहंबीजप्रदःपिता ॥ ४ ॥ सत्त्वरजस्तमइतिगुणाःप्रकृतिसंभवाः ॥ निबध्नंतिमहा
बाहोदेहेदेहिनमव्ययं ॥ ५ ॥ तत्रसत्त्वंनिर्मलत्वात्प्रकाशकमनामयं ॥ सुखसंगेनबध्नातिज्ञानसंगेनचानघ ॥ ६ ॥ रजोरागात्मकंविद्धितृष्णासंगसमुद्भवं ॥ त
न्निबध्नातिकौंतेयकर्मसंगेनदेहिनं ॥ ७ ॥ तमस्त्वज्ञानजंविद्धिमोहनंसर्वदेहिनां ॥ प्रमादालस्यनिद्राभिस्तन्निबध्नातिभारत ॥ ८ ॥

त्यत्तिरिति चैतन्यविशिष्टस्य पिण्डस्य पिताऽहं माता च मायेत्यर्थः ॥ ४ ॥ एवं ईश्वराश्रयेण प्रकृतिर्भूतानि सृजतीत्युक्तं इदानीं साकथं भूतानि बध्नातीति तदुच्यते सत्वमिति प्रकृतिः सत्त्वरजस्तमसां साम्या वस्था ततः सकाशात्परस्परान्गांगीभावेन वैषम्येण उद्भिद्यमानाः प्रकृतिसंभवा इत्युच्यन्ते न तु प्रकृतितो वैशेषिकाणामिव द्रव्यात् गुणा अन्ये एते हे महाबाहो देहे अव्ययमविकारिणमपि देहिनं स्थूणायां वत्समिव रशना भूता गुणानि बध्नाति ॥ ५ ॥ तत्र कः केन संगेन बध्नातीत्युच्यते तत्रेति तत्र तेषु गुणेषु सत्त्वं निर्मलत्वाद्दुःखमोहाख्यमलराहित्यात् प्रकाशकं आलोकवत्सर्वार्थावद्योतकं यतोऽनामयं रजस्तमोभ्यामनभिभूतं तत्सुखसंगे न ज्ञानसंगेन च नरं अविद्यया तिरोहितस्वरूपज्ञानानंदं अहं सुखी अहं ज्ञानीत्यभिमानेन अंतःकरणवृत्तिधर्मयोः सुखज्ञानयोरात्मनि आरोपेण बध्नाति हे अनघ अव्यसनिन् ॥ ६ ॥ रजोगुणोरागोरंजनात्मात्मकं विद्धि तृष्णाप्राप्यमाणेष्वप्यर्थेष्वतृप्तिः संगः प्राप्ते विषये मनसः प्रीतिलक्षणः संश्लेषस्तयोः समुद्रवंनिदानभूतं तद्रजो हे कौंतेय कर्मसंगेन दृष्टादृष्टार्थेषु कर्मसु संगस्तत्परता तेन निबध्नाति देहिनं देहाभिमानिनं ॥ ७ ॥ तमोगुणः तु पूर्वाभ्यां विलक्षणः अज्ञानं मायाया आवरणशक्तिस्तत उद्भूतं अज्ञानजं विद्धि अतः सर्वेषां देहिनां मोहनं भ्रांतिहेतुः प्रमादोऽनवहितत्वं स च सत्वकार्यप्रकाशविरोधी आलस्यं जडता तच्च रजः कार्य प्रवृत्तिविरोधि उभयकार्यनिरोधि नीतमोगुणालंबनाद्वृत्तिर्निद्रा ताभिस्तत्तमो नितरां बध्नाति हे भारत देहिनमित्यनुवर्तते ॥ ८ ॥